Apropo! Unde mergem?

(Urmare din pag. 1)

lui Nell Cobar. Trebuie să acceptăm, însă, că spectacolul sportiv promite foarte rar asemenea... pseudo-invitații.

Deci, cu viteza rachetei, la...

POLO PE APĂ... Astăzi, sîmbătă și duminică... Polo non stop C.C.E. în sala Floreasca... Cu Dinamo București, Partizan Belgrad, T.S.K.A. Moscova, Dynamo Berlin și... Flyng Dutchman...

În perspectivă : o „hecatombă"

★ ★

Cu viteza avionului, la...

BOX... Constanța. Sala sporturilor... Finala campionatului republican... București — Constanța. Capitala anunță întăriri... Mihai Dumitrescu... Vasile Mariuțan... Acel 16—6 pentru Capitală (din prima manșă) nu e o garanție a succesului, ci a... casei închise... Ușile Sălii sporturilor se deschid... După primul K.O....

VOLEI. Sala Giulești, sîmbătă, ora 16,30. Un tînăr regizor (N. Humă) își prezintă echipa de fete (Medicina București) în meciul cu Slavia Brno.

Felicitările pentru „botezul internațional" se primesc după meci...

RUGBI. Duminică, la Iași, Moraru contra Drobotă. Grivița Roșie contra „Poli" Iași. Radu Demian — se spune — nu mai poate pierde titlul. Există, însă, un 1% care poate „pasa" locomotiva pe o linie moartă.

Deci, hai, surpriza !

POPICE. București — Zrenjanin (R.S.F. Iugoslavia). Arena „Voința"... Sîmbătă : meciul direct. Duminică : individual. În distribuție : Elena Trandafir și Petre Purje.

Traian Ioanițescu contestă includerea „popicelor" doar la... avion... Cere racheta... Să lăsăm subiectivismul pe ramură...

★ ★ ★

Cu viteza „Pacificului", la...

BASCHET... Sîmbătă... Floreasca... București... Dinamo — Rapid. Cristian Popescu contra tuturor. Suporterii dinamoviști anunță 30 de puncte în plus. Dar Rapid a știut, întotdeauna, să moară frumos...

TIMIȘOARA... A fost odată un derbi Steaua — Universitatea. Ionescu și Dan Pușcașu îl consideră și astăzi... Probabil că totul depinde de Nosievici...

Dragi spectatori,

Vă rog să iertați dispeceratul sportiv pentru nenumăratele omisiuni ale acestei rubrici de debut. Avem convingerea, însă, că biletele pentru toate celelalte manifestații sportive ale weekendului 25—26 noiembrie se și află în inimile dumneavoastră.

Vă urăm petrecere frumoasă. Iar nouă — nici o contestație pentru metronomul optimist „rachetă — avion — „Pacific".

Olga ? Ileana ? „Cati" Ienciu ? Vom vedea...
Foto : T. Roibu

Formulă inedită de disputare a campionatului pe echipe

În acest an, formula după care se desfășoară campionatul de haltere pe echipe este inedită. În locul clasicului triatlon, compus din ridicări prin procedeele „împins", „smuls" și „aruncat", concursul va consta din cinci probe : doar două procedee tehnice de haltere (smuls și aruncat) și trei probe atletice (60 m plat, cinci sărituri succesive în lungime pe ambele picioare, aruncarea greutății peste cap cu două mîini). Acest pentatlon, care se dispută pentru prima dată la noi în țară, reflectă noua orientare metodică a pregătirii halterofililor.

Dintre echipele participante, în afara campioanei de anul trecut, STEAUA, mai notăm : **Dinamo, Progresul, Rapid, Olimpia** (toate din Capitală), **C.S.M. Cluj, Rapid Oradea, Steagul roșu Brașov, Șantierul naval Constanța, Oțelul Galați, Universitatea Iași.**

Programul întrecerilor este următorul : **vineri, de la ora 17, în sala Dinamo** — categoriile 56 kg, 60 kg, 67,5 kg și 75 kg ; **simbătă, de la ora 9, pe stadionul Dinamo** — probele atletice ; **simbătă, de la ora 17, în sala Dinamo** — evoluția halterofililor sovietici și, în continuare, categoriile 82,5 kg, 90 kg și +90 kg; **duminică, de la ora 9, pe stadionul Dinamo** — probe atletice și festivitatea decernării premiilor.

CENTRU DE HALTERE

Pentru studenții din Centrul Universitar București s-a deschis, zilele trecute, o nouă sală, unde pot învăța sportul halterelor. Antrenamentele, conduse de prof. Dumitru Hîtru, se desfășoară zilnic între orele 17—19, în sala de haltere a Institutului de cultură fizică, din str. Maior Ene nr. 12.

bb

8, 9, 10... out!

● Duminică dimineață, printre spectatorii care urmăreau întîlnirea dintre echipele București (B) și Mureș-A. M. se afla și Constantin Stanef. Plăcută surpriză pentru reporter care, folosind această întîlnire neprevăzută, a pus sportivului dinamovist cîteva întrebări privind traumatismul suferit la mîna dreaptă. Iată ce ne-a declarat Stanef : **„Evident, nu mă simt bine cînd nu boxez, dar am neapărată nevoie de o** perioadă de refacere, ca să urmez un tratament medical. Recent, în Mexic, ca și în partida din R.F.G., nu am putut boxa așa cum doream".

● La 25 noiembrie se vor disputa primele meciuri în cadrul competiției dotate cu Cupa Uniunii Generale a Sindicatelor din România. Etapa de zonă va avea loc între 25 noiembrie — 3 decembrie, iar finalele se vor disputa la Reșița, la 16 și 17 decembrie. Au fost stabilite 4 zone : Cluj, Craiova, Ploiești și Bacău. La **Cluj** vor participa boxeri din regiunile Maramureș, Mureș-A.M., Cluj și Crișana ; la **Craiova** vor boxa sportivi din regiunile Banat, Oltenia, Hunedoara și Argeș ; la **Ploiești** vor încrucișa mănușile reprezentanții regiunilor Brașov, Dobrogea, Ploiești, precum și o combinată a orașului și regiunii București ; în sfîrșit, la **Bacău**, vor urca treptele ringului pugiliști din regiunile Suceava, Iași, Bacău și Galați.

● Pentru meciurile cu reprezentativa Angliei (14 decembrie la București, 16 decembrie la Constanța), antrenorii Popa, Nour și Chendreanu au chemat la pregătiri următorii boxeri : **Ciucă, Gruiescu, Giju, Crudu, Gorea, Antoniu, Ghiță, Covaci, Chivăr, Olteanu, Monea, Constantinescu** și **Mariuțan.**

● În prima reuniune dotată cu „Cupa Constructorul", în buletinele de punctaj au fost declarați învingători : C. Stanciu (Constr.), Gh. Nicu (Constr.), Șt. Boboc (Prog.), Gh. Răduț (Prog.), V. Ivan (SPOB), Șt. Bălatu (SPOB), I. Adam (Prog.), A. Moraru (Metalul), L. Tranulis (C.S.Ș.), Gh. Bădilă (SPOB), C. Naraschin și V. Balmeș. **(D. Daniel** — corespondent).

TIMIȘOARA (prin telefon). Continuîndu-și turneul în țara noastră echipa de box a clubului din Zrenianin (Iugoslavia) a evoluat la Timișoara, unde a întîlnit formația U.M.T. Gazdele au cîștigat cu scorul de 15—5, prin victoriile realizate de Dumitrescu, Tamaș, Ivan, Marconi, Rinjeu și Cireioran. Al. Totîrlici a „remizat" cu D. Vujin.

V. Golubovici-coresp.

GIMNASTICĂ

AVEM ȘI MOTIVE DE SATISFACȚIE...

dar la juniori I multe lucruri merg prost

Am fost arbitru la finalele gimnaștilor juniori de la Timișoara și am avut astfel posibilitatea să urmăresc, rînd pe rînd, la aparatele de concurs, pe toți cei peste 100 de tineri sportivi participanți la această întrecere. Am încercat în permanență să raportez comportarea gimnaștilor la nivelul actual al maeștrilor cu vechi state de serviciu, la perspectivele gimnasticii noastre masculine de performanță și am avut destule motive de satisfacție. Dar, aproape în aceeași măsură, tinerii gimnaști mi-au oferit și prilejuri de nemulțumire, de insatisfacție.

Pentru că, totuși, concursul s-a desfășurat în nota de pregnantă afirmare a unor tineri talentați, de progres evident din partea multor gimnaști, e firesc să mă refer mai întîi la unele aspecte îmbucurătoare desprinse din întrecerea juniorilor. Cel mai important a fost acela că, la categoriile superioare îndeosebi, gimnaștii participanți la concurs au făcut dovada unei bune pregătiri tehnice, mai ales la sol și bară, aparate la care exercițiile prezentate pot fi comparate cu nivelul atins pe plan internațional. Petre Mihaiuc, Gheorghe Păunescu și Mircea Gheorghiu, ca să nu mă refer decît la cei mai buni juniori de la categoria maeștri, pot face față cu succes oxigenților selecției în lotul reprezentativ al țării și faptul ne bucură cu atît mai mult cu cît, o știm cu toții, echipa noastră națională are atîta nevoie de gimnaști talentați, bine pregătiți. Dacă mai amintim că și la categoriile seniori II și seniori I s-au remarcat numeroși gimnaști (Nicolae Oprescu, Adrian Stoica, Nicolae Moscu, Dan Grecu, Iosif Islai, Constantin Petrescu), speranțele că nu peste mult timp se va produce mult așteptatul reviriment în gimnastica noastră masculină apar cu totul justificate.

Dar, în gimnastică este totdeauna loc de mai bine și consider că va fi util pentru antrenorii noștri să cunoască mai ales problemele asupra cărora vor trebui să se oprească mai mult în munca lor viitoare. Deci, despre unele neajunsuri sesizate la finalele juniorilor. Mă voi referi mai întîi la concursul — individual și pe echipe — inter-regiuni. Din cauza nivelului scăzut la care s-au desfășurat întrecerile fazei pe zonă, la finală au fost invitate doar șase selecționate de regiuni cu echipe complete, din altele participînd doar cîte 2—3 gimnaști. Desigur, aceasta constituie o notă proastă pentru regiunile care nu au fost reprezentate la Timișoara, iar antrenorii și tehnicienii respectivi ar trebui să-și analizeze cu mai mult simț de răspundere rezultatele activității pentru care sînt plătiți. Ne-am bucurat cu toții să vedem trei regiuni — Cluj, Banat și București — prezentînd gimnaști cu o pregătire satisfăcătoare, dar e la fel de adevărat că ne-am amintit că țara noastră este mult mai mare, că multe alte regiuni fie că s-au prezentat la un nivel scăzut, fie ... de loc. La categoria juniori I conținutul exercițiilor impuse, mai ales la paralele, este depășit, gimnaștii noștri putînd executa elemente mult mai dificile. Cred că această lacună va putea fi remediată cu ocazia elaborării noilor exerciții de clasificare pentru juniori. Cîteva cuvinte despre evoluția pe aparate : la sol — linii acrobatice sărace, deseori întrerupte, compoziție deficitară a exercițiilor, nu întotdeauna în concordanță cu posibilitățile reale ale gimnaștilor ; comportare generală slabă la inele, datorită insuficientei forțe (pînă și un simplu sprijin echer constituie pentru unii gimnaști o problemă) etc.

Și la categoriile superioare de clasificare s-au observat unele neajunsuri ce vor trebui să stea în atenția antrenorilor. La marea majoritate a gimnaștilor pregătirea fizică este încă deficitară. Or, este de la sine înțeles că nu e posibilă o pregătire tehnică la un înalt nivel fără unele calități fizice de bază. Dezvoltarea forței (mai ales), paralel cu mobilitatea, asigură în mod cert premisele pentru un progres tehnic continuu. La toate aparatele balansul, ca mișcare de bază, nu este executat uniform (la inele, de exemplu, nu toți gimnaștii lucrează prin împingerea acestora în partea opusă picioarelor, din care cauză pe lîngă faptul că amplitudinea mișcărilor se reduce considerabil gimnastul intră în legănări inutile, care se penalizează). Greșeli tehnice se comit și la alte aparate, la calul cu mînere, de pildă, unde în timpul lucrului în sprijin călare piciorul din spate acționează prea puțin, sau la cercurile duble corpul este îndoit, din cauza insuficientei compensări cu umerii. La capitolul gigantice înainte la bară fixă există încă destule variante greșite. Și lista ar putea fi încă continuată.

În încheiere, îmi permit să fac o apreciere asupra arbitrajului. Consider că el a fost obiectiv, toți arbitrii străduindu-se să aprecieze exercițiile și execuțiile cît mai corect. Pe viitor vor trebui studiate și mai temeinic prevederile regulamentare, iar la aprecierea valorii exercițiilor să se țină mai mult seama de combinația acestora.

conf. univ. Robert PODLAHA

MIRCEA GHEORGHIU

Actualități, știri, comentarii

● După cum am mai anunțat, semifinalele campionatului național de juniori se vor disputa duminică dimineața, în Capitală. Pe terenul **Gloria**, se întîlnesc, începînd de la ora 9, formațiile **Rulmentul Bîrlad** și **Constructorul București**, iar de la ora 12, **Ancora Galați** și **C.S. Școlar București**. Desigur, pentru orice „XV" de juniori, calificarea în această fază a competiției reprezintă o carte de vizită mai mult decît onorabilă. Vom evidenția, însă, suplimentar, repetarea performanței de către cele două echipe bucureștene, **C.S. Școlar** și **Constructorul**, ambele fiind, în permanență, izvorul principal de jucători cu perspective. De altfel, rugbiștii școlari au cîștigat pentru a cincea oară consecutiv întîietatea pe Capitală, iar în acești ultimi cinci ani au cucerit de patru ori titlul. Tot așa !

● Un alt ultim act competițional se va consuma pe terenul Gloria : disputa pentru promovarea în prima divizie a țării. Cele două meciuri din etapele anterioare ale turneului de baraj au scutit, pînă acum, de emoții doar pe reprezentanții clubului **Universitatea Timișoara**. Duminică, celelalte două participante la turneu, joacă ultima carte : **Constructorul București**, favorită, primește replica rugbiștilor de la **Cimentul Medgidia**, cu mențiunea că bucureștenilor le-ar ajunge și un rezultat de egalitate.

● Doar șase formații din divizia A sînt angrenate duminică în competiții, întrucît sînt programate trei restanțe : **Politehnica Iași — Grivița Roșie București, Progresul — Steaua** (teren **Constructorul**, la ora 10,30) și **Rapid — Dinamo** (teren **Giulești**, la ora 13). Ne exprimăm, pe această cale, speranța că dinamoviștii, cărora le-am reproșat deficiențe manifestate în partida cu **Știința Petroșeni**, linia de treisferturi în speță, se vor alătura, calitativ, înaintașilor, de care n-am fost dezamăgiți. Se apropie meciul de la Nantes...

● La Paris se află ing. **Viorel Moraru**, antrenor al lotului național, care va urmări partida **Franța — Noua Zeelandă**, și **I. Isvoranu**, secretar general al F.R.R., care participă la lucrările Comitetului Executiv al F.I.R.A.

● Pe lîngă bucuria de a i se fi acordat, din nou, încrederea — deplin meritată — de a purta tricoul național la **Nantes**, maestrul emerit al sportului **Alexandru Penciu** o mai are, de duminică, și pe aceea de a fi tată unei fetițe (la „start" — 3,100 kg !). Nu ne îndoim că sîntem în asentimentul tuturor iubitorilor de sport din țara noastră, adresîndu-i cele mai bune urări.

G.R.-Ș.

JUDO — sport complex

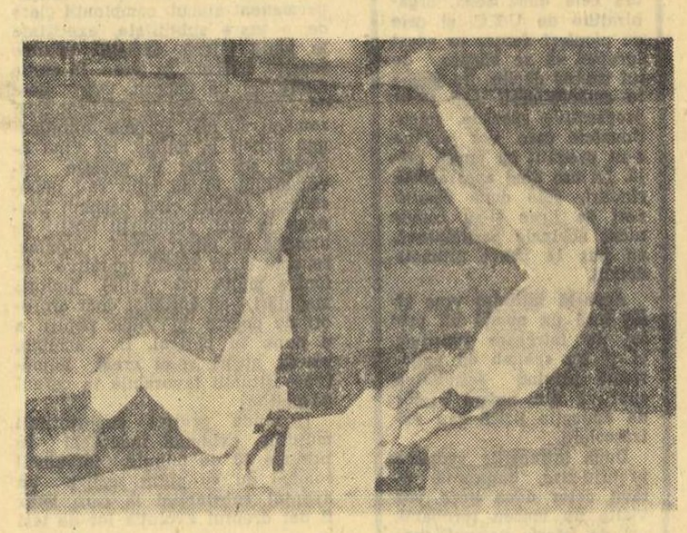

O spectaculoasă aruncare, adesea întîlnită în întrecerile de judo

În Japonia, U.R.S.S., Cehoslovacia, Polonia, Olanda, Ungaria, Canada, Franța, Bulgaria și în multe alte țări, judo-ul numără astăzi peste 20 de milioane de practicanți.

Schimburi de experiență, competiții interne și întîlniri internaționale se organizează pretutindeni în mod curent. Literatura sportivă, medicina și psihologia găsesc un teren fecund de studiu în această nouă ramură sportivă complexă și educativă care formează nu numai atleți desăvîrșiți, ci și oameni cu caractere ferme.

Judo-ul își are originea în vechile sisteme de autoapărare japoneze cunoscute sub denumirea de jiu-jitsu, iar istoria sa se leagă de numele ilustrului prof. Jigaro Kano. În anul 1882, în urma unui studiu comparativ al diferitelor forme de luptă practicate în școlile de jiu-jitsu, Kano a reușit, prin eliminarea luptei periculoase, a loviturilor brutale și perfecționînd procedeele existente, să introducă noua metodă cunoscută sub numele de judo.

În țara noastră judo-ul a fost practicat pentru prima oară în anul 1929, în cadrul cursului predat la Institutul de Educație Fizică, de profesorul japonez Isiguro și continuat de prof. E. Teacă. Apoi, rînd pe rînd i-au propagat profesorii M. Botez, Fl. Frazzei, I. Avram, V. Gotelet, L. Urmă și alții.

Dintre succesele internaționale ale sportivilor noștri consemnăm victoria echipei Bucureștului cu scorul de 7—3 asupra cunoscutei formații a F.S.G.T. din Franța, în 1962. Cu această ocazie s-au remarcat I. Marinescu (care l-a învins pe triplu campion al Franței, C. Mastran) A. Bogdan, I. Gorgoi, N. Bucur, N. Szaramet.

În octombrie 1965, la Mediaș, cinci formații, una din Capitală și patru echipe din provincie, au luat parte la primul campionat oficial, ale cărui întreceri au fost urmărite, cu interes de numeroși spectatori.

Astăzi, avem în țară un număr de 26 de echipe pregătite de cadre competente, profesori de educație fizică și instructori voluntari, foști judoca.

Dezvoltarea acestui sport cere organizarea anuală a unui număr mai mare de competiții și chiar a unor meciuri internaționale.

Condițiile create dezvoltării mișcării sportive în patria noastră, dragostea și pasiunea tineretului pentru acest sport, constituie garanții, că, în scurt timp, judo-ul va putea obține rezultate de valoare în confruntările internaționale.

prof. Anton MORARU

Panouri și mingi pentru mini-baschetbaliști

Mini-baschetul începe să prindă viață. Deocamdată au început acțiunile de dotare a școlilor și liceelor. Mîine, sala de sport a Liceului nr. 1 din Capitală se va îmbogăți cu două panouri adaptabile la scara fixă și cu cîteva mingi speciale. Sîmbătă, la ora prînzului, va fi rîndul Școlii generale nr. 151, tot din București, de a-și îmbogăți inventarul sportiv. În cadrul unei festivități, elevii școlii vor primi din partea federației două panouri speciale (montate pe schelet), construite în condiții optime în atelierele centrale ale I.E.B.S., iar din partea C.O.E.F.S. mingile necesare desfășurării activității.

Succes, copii !

CONSACRĂRI...

În timp ce mașinile electronice își făceau o remarcată intrare în arena șahului internațional, amenințînd — poate — ca într-un viitor apropiat să reducă la tăcere multe din aspirațiile maeștrilor în carne și oase, finala întrecerii care desemnează pe primul șahist al României s-a apropiat de epilog. Astă seară, dacă nu va fi nevoie de întreruperi sau baraje, vom cunoaște pe campion.

Evident, nota de mister lipsește din acest ceremonial de închidere. Surprizele nu și-au mai vizat de mult permisul de intrare la campionatele noastre și — rezerve făcînd totuși neprevăzutului oricînd posibil în sport — titlul și-a și ales posesorul. Va fi, același, Florin Gheorghiu.

Întîiul nostru mare maestru a făcut, se vede, un contract de lungă durată cu victoria, atunci cînd, în urmă cu șapte ani, cucerea primii săi lauri, la o vîrstă cînd alții își fac ucenicia în șah. Este un avantaj din start foarte greu de recuperat pentru colegii săi de generație și cu atît mai mult pentru cei care l-au precedat.

Numai că în acest an, împotriva unor aparențe, victoria lui Florin n-a fost nici pe departe o simplă formalitate. Efortului remarcabil al campionului i s-a adăugat aportul prețios al unui „coechipier" ocazional, Theodor Ghițescu. Supărat pe noi — asta am și dorit ! — că l-am așezat într-o cronică în rînd cu abonații la remiză, talentatul maestru a ținut să-și demonstreze forța reală tocmai în dauna singurului oponent periculos, prin poziția sa în clasament, al lui Gheorghiu. În runda a 13-a, fatidică, liderul Adrian Buza (valoare acum confirmată) suporta un asalt surprinzător de „dur" lansat din tranșeele de pioni ai unui Ghițescu dezlănțuit. Învins, Buza a trebuit să lase cale liberă campionului reintrat în drepturi.

Florin Gheorghiu își încheie acum sprintul victorios, care-i va aduce cel de al 6-lea titlu. Performanță care se recomandă singură, făcînd de prisos superlativele. Ca și felicitările, oricît de sincere.

Cîteva vorbe și despre cealaltă finală, în supliment, a șahiștelor. Lăsînd undeva uitată cunoscuta sa discreție, bănățeanca Gertrude Baumstark a făcut pasul cel mare spre consacrarea definitivă. Cîștigînd a treia partidă a meciului cu Margareta Veederescu și apoi remizînd pe cea de a patra (3—1, scor final), Gertrude Baumstark devine campioană a țării.

Aici asistăm, deci, la noi premiere, deosebit de îmbucurătoare pentru fortificarea primului eșalon al șahului nostru feminin.

RD. V.

★

Ieri, în penultima rundă : Gheorghiu—Drimer ½—½, Buza—Partos ½—½, Cioclitea — Radovici ½—½, Ghițescu—Georgescu ½—½, Neamțu—Soos ½—½, Domian — Segal 1—0, Vaisman—Ungureanu ½—½, Troianescu—Fischer 0—1. În clasament : Gheorghiu 13½, Buza 12½, Cioclitea 12, Ghițescu și Radovici 11½, Soos, Partos și Ungureanu 10.

Azi, de la ora 16, în sala Institutului de petrol, gaze și geologie se joacă ultima rundă a finalei.

Dar, de fapt...

Nu de mult la Moscova, sub privirile uluite ale unei comisii formate din oameni de știință, domnul Șoven reușea să încetinească sau să accelereze fisiunea unor materiale radioactive, proces a cărui desășurare în timp nimeni pînă atunci nu o putuse modifica. Variind timpul mediu de fisionare, dl. Șoven lovise în însăși noțiunea de timp absolut, necesară definirii orei și secundei de pe Pămînt și care se bazează tocmai pe aceste procese.

Și parcă pentru a-și îngrozi și mai mult asistența, experimentatorul, spre deosebire de savanții cu renume mondial, n-a exercitat asupra micului și infinitului Univers acțiunea unor cîmpuri electromagnetice. Nu, Domnul Șoven a modificat durata proceselor cu... gîndul.

Experiența, aparent, frizează magia. Căci dacă hipnotismul este recunoscut ca și telepatia, distanța între creierul dl. Șoven și elementele fisionabile pare de neacoperit prin comunicare directă.

Pare de neacoperit pentru fizicieni...

Căci uneori creierele cele mai obișnuite pot desăvîrși procese nu mai puțin magice și de neînțeles în lumina legilor fizice.

Să ne amintim doar acea experiență cunoscută generia sub numele de meci sau de întrecere cînd asupra fenomenului desfășurat în mijlocul terenului se exercită acțiunea unui uriaș magnet circular sau elipsoidal al cărui cîmp de forțe modifică totdeauna rezultatul competiției.

Cine ar putea să-și închipuie că toți acești suporteri grăbiți, nervoși, sînt niște ucenici-vrăjitori, cine ar putea să-și închipuie că sub demiurgii cenușii se ascund bobine gata să se lege în serie ?

Pentru că de fapt, sîntem adeseori gata să credem că viața i-a fost dată suporterului doar pentru a suferi. El trece prin atîtea încercări încît numele său pare a deriva nu de la suport (obiect plasat sub un altul pentru a-l sprijini sau consolida), ci de la a suporta (a îndura, a tolera cu durere, a suferi).

Iată însă că modestul suporter intră pe stadion — e obosit căci s-a înghesuit în autobuz și a făcut cros pe ultimele sute de metri, afară e frig și, pe deasupra, entuziasmul îi e umbrit de îndoieli. Se așază adunîndu-și sub ei poalele hîșului cu mesadă, își aprinde țigara, își drege vocea cînd arbitrul fluieră, ca și cum ar trebui să înceapă amîndoi un duet și, brusc...

Și brusc se stabilește contactul. Toți acești oameni necunoscuți, tremurînd de frig și de emoție devin spirele unei uriașe bobine vii al cărei cîmp electrizează nu numai jucătorii ei și mingea, face să țiuie corzile ringului, răcește sau înfierbîntă zgura pistelor.

Și nu rareori sub acțiunea acestui uriaș magnet circular, în fața mingii care se apropie, porțile sar, se apleacă, se închid ca în filmele lui Walt Disney.

Atunci vacarmul se schimbă într-un uruit continuu asemănător celor al transformatoarelor de mare tensiune.

Magnetul lucrează.

Suporterul a devenit magul propriilor sale visuri. Voința și gîndul său nu modifică fisiunea uraniului, dar sînt sigur că în clipele acelea dacă ar arunca o perie în fața adversarului echipei sale ea s-ar face pădure.

Sărman suporter căruia i se dă atît de rar ocazia să devină mag !

Camil BACIU